

Мякане *с. с.* мяуканье: Той давалъ съ голѣмо удовольствіе да го гладать и пизвялять особенна радость, която приличала на кошечко мякане. *З. 149.*

Мязамъ *и. д. 1)* похожу (*син. приличамъ*): Като сѣ на конче покачи, Младо деверче питаше: „Мязамъ на царски делія?“—„Не мязашъ на царски делія, Но на булка Ангелина“. *М. 89.* „Що ми са гласецъ зачюва, Що мяза на мое сестрено момче?“ *Ч. 319.* Двамина луди и млади: Едночни кониѣ ѣхаха, Едночна руба носеха; Ала ми, братіе, мѣзаха! *Ч. 327.* 2) иду къ лицу: Далкауцитѣ и подлизници, щомъ мѣ виждаха съ нѣкоя нова мода, увѣрваха мѣ че не ми стояла добръ, или не ми мязала, да имъ я подарѣ. *Х. II, 9.* **Мяза ми** *и. безл.* мнѣ идеть, мнѣ къ лицу (*син. приліча ми*): „Марги ле, бѣла българко! Тебе ти, холанъ, не мяза Бѣла българка да бѣдешъ; Я най ти мяза, Марги ле, Бѣла кадана да бѣдешъ. *Ч. 311.*

Мяувамъ **Мяуча** *и. д. л.* мякаю, мячу.

Мѣдо *с. с.* яичко. **Мѣде** *мн. ч.*, **Мѣдетѣ** *с. ч.*, **Мѣдце**, *у. м.* Ле кое урочисалъ (имирекъ) отъ моаску, да му пукне лѣво око и лѣву мoadу, ле кое отъ женску—лѣву оку и лѣва биска. *Ч. 114.* Быкъ за завѣдѣ трѣбува да има мѣдѣ голѣмы и стягваты, а не провѣсены. *Л. Д. 1873 р. 270.* Мѣди-тѣ на бобрѣ (кондусѣ) казватъ че сѣ потребни на лѣкарытѣ. *Сб. 76.* Касторхитѣ когато видѣтъ ловцитѣ че ги гонѣтъ да ги убиватъ тѣ сами си искѣсватъ съ забитѣ мѣдцата и ги хвърлятъ на ловцитѣ, защото тѣ ходѣтъ да ги убиватъ само за тѣхъ, понеже сѣ много полѣзни за нѣкакви си цѣрове. *Х. II, 105.*

Мѣдрецъ *с. м.* 1) мудрецъ; 2) зубъ мудрости: Найпослѣдни-тѣ два кѣтны зѣби са наричатъ мѣдрецы. *Л. Д. 1870 р. 84.*

Мѣдрица (*у Рак.*) *с. ж.* богиня мудрости: Мѣдрица сѣ храмы дигли С'чьсть божественна стари, Торка Бога сѣ славили Всеи народи ратарі. *Г. II, V.*

Мѣдро *нар.* скромно, смирно, чинно: Сама китка продумала: Не ми давай, мамо, на момитѣ мѣдро ходѣтъ, Мѣдро ходѣтъ лудо носатъ. **Мѣдро** (*подразумѣвается хоро*) названіе медленой пласки: Имяна на сички игроводы. Какъ то, Хойса, Рѣченица, чюкница, тропливо, мѣдро, и проч. *Пк. 13.*

Мѣдрость *с. ж.* мудрость. **Мѣдрувальникъ** *с. м.* поддѣлыватель, умѣющій перехитрить, мудрователь. *Бол.*

Мѣдрѣвамъ *и. д. 1)* мудрствую: Коперникъ подбра пакъ да учи, да снове, на да мѣдрува. *Л. Д. 1874 р. 129.* 2) поддѣлываю, мудро.

Мѣдъръ **Мѣдра** **Мѣдро** *вр.* мудрый; почтительный, вѣжливый, кроткій, скромный. **Съ мадрямъ** (*не „съ мадромъ“ ли?*) добровольно: